

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.II.20.177/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

. Tucsek Gábor ügyvéd

Az alperesek: I. rendű alperes

II. rendű alperes

III. rendű alperes

IV. rendű alperes

Az alperesek képviselője:

Hronszky Ügyvédi Iroda I. rendű alperes képviseletében

Dr. Perédi Tamás ügyvéd IV. rendű alperes

képviseletében

A per tárgya: Házastársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. rendű alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Járásbíróság 5.P.21.365/2018/26.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Törvényszék 1.Pf.20.706/2019/5.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes (a továbbiakban: a felek) 1999. december 31-én ismerkedtek meg. A felperes ekkor szüleivel és két testvérével a Ny., R. utca ... számú ingatlanban (a továbbiakban: ny.-i ingatlan) élt, ahol a felső szinten lévő egyik szobát használta. Az I. rendű alperes szüleivel az A., P. utca ... számú ingatlanban (a továbbiakban: a.-i ingatlan) lakott. A felperes gyakornokként állt munkaviszonyban a ... Zrt.-nél, tanulmányi szerződése alapján a gyakorlati idő letelte után egy évig B.-en kellett volna dolgoznia. Az I. rendű alperes egyéni vállalkozóként

a tulajdonában álló kamionokkal belföldön fuvarozott.

- [2] Az I. rendű alperes 2000. februárban a ny.-i ingatlanba, a felperes által lakott szobába költözött. A felperes a b.-i munkavégzés elkerülése érdekében tanulmányi szerződését és munkaviszonyát megszüntette, a munkáltatónak járó 200.000 forintot az I. rendű alperes fizette ki. Nem létesített munkaviszonyt, fodrászként alkalmi munkákat vállalt. Megélhetésüket az I. rendű alperes keresményéből fedezték, hozzájárultak a lakásfenntartási költségekhez. A felperes mosott, hétköznapi főzött az I. rendű alperesre, az általuk lakott szobát takarította. Hétvégén a felek és a család számára a felperes édesanyja főzött.
- [3] Az I. rendű alperes személyesen és alkalmazottjával fuvarozott. Munka után a kamionnal rendszerint a ny.-i ingatlan előtt az utcán parkolt, hajnalban onnan indult, este oda érkezett vissza. A szomszédok a kamion utcai parkolását és a kora reggeli, indulás előtt 20 - 30 percig tartó járatását sérelmezték, az I. rendű alperes rendőri felszólítást is kapott.
- [4] Külön költözésük érdekében a felperes Ny.-n keresett eladó ingatlant. 2000 őszén talált rá a Ny., L. utca 29. szám alatti ingatlanra, amelyet az I. rendű alperes a 2000. október 28-án kötött adásvételi szerződéssel megvásárolt. Ennek az ingatlannak a szomszédai is sérelmezték a kamionok parkolását és az indulásukkal járó zajt. Az I. rendű alperes ezért a későbbiekben a napi fuvarozás után a kamionokkal az a.-i ingatlannál parkolt, a szüleitől kölcsönként személyautóval ment Ny.-ra, az éjszakát a felperessel töltötte. Másnap hajnalban visszament A.-ra, a kamionnal innen indult fuvarozni.
- [5] A felek 2001. február 10-én kötöttek házasságot, gyermekük 2001. augusztus 10-én született.
- [6] Az I. rendű alperes 2002. január 28-án szüleitől 8.000.000 forint vételárért megvásárolta az a.-i ingatlant, ahová a felek gyermekükkel 2002 tavaszán költöztek be. Életközösségük 2017 márciusában szakadt meg.

A kereseti kérelem és az I. rendű alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében a házastársi közös vagyon megosztását kérte azzal, hogy vagyonközösségük a házasságkötés előtti élettársi kapcsolatra tekintettel 2000. februárban kezdődött és 2017. március 30-án szűnt meg.
- [8] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében nem ellenezte a házastársi közös vagyon megosztását, de a vagyonközösség kezdő időpontját a házasságkötés 2001. február 10. napjában jelölte meg. Tagadta, hogy a házasságkötés előtt élettársi kapcsolatban éltek, nem lakott a ny.-i ingatlanban, szüleivel élt. A felperes és gyermekük csak 2002 tavaszán költözött az a.-i ingatlanba.

Az első- és másodfokú közbenső ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a felek életközössége 2000. februártól 2017. március 30-ig állt fenn.
- [10] Az élettársi kapcsolat felperes által állított kezdő időpontjára tekintettel a jogvitát a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 685/A. § alapján bírálta el azzal, hogy a házasságkötés előtti élettársi kapcsolat fennállásának és kezdő időpontjának bizonyítása a felperest terhelte.
- [11] Érdektelen, a ny.-i ingatlan szomszédainak tanúvallomása alapján bizonyítottanak látta a felperesnek azt az állítását, hogy az I. rendű alperes 2000. februárban hozzá költözött és ekkortól fennállt a közös háztartásuk. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról: nyilvánvaló volt a felek együttélése, mert az I. rendű alperes naponta a ny.-i ingatlanban tartózkodott; először kamionnal, majd később személygépjárművel parkolt a ház előtt, reggel onnan indult munkába. Ezt az I. rendű alperes és édesanyja is megerősítette azzal, hogy a kamionok parkolása miatt az I. rendű alperesnek problémái voltak a felperes szüleinek, majd a L. utcai ingatlannak a szomszédaival is. Ezért döntött úgy, hogy később az a.-i ingatlan előtt parkolt a kamionokkal.
- [12] Az I. rendű alperes alkalmazottjának tanúvallomása ezt a megállapítást nem döntötte meg, mert a tanú csupán arra tudott nyilatkozni, hogy a munkakezdésének időpontjában, reggel 6 óra (helyesen: 5 óra) körül az I. rendű alperes már az a.-i ingatlanban készítette fel a kamionokat az indulásra. Ez nem zárja ki, hogy az I. rendű alperes az éjszakát Ny.-n töltötte és reggel személygépjárművel ment A.-ra az ott parkoló kamionért; továbbá azt sem, hogy munka után nap közben A.-n tartózkodott és ott intézte a vállalkozás ügyeit.
- [13] 2000. februártól kezdődően bizonyítottanak tekintette a felek közös gazdálkodását is. Erre utalt a feleknek az a közös döntése, hogy a felperes a tanulmányi szerződését és a munkaviszonyát megszüntette, ennek költségeit az I. rendű alperes kifizette, megélhetésüket az I. rendű alperes vállalkozásának bevételeiből fedezték. Közös gazdasági céljuk volt önálló lakhatásuk és az I. rendű alperes vállalkozása telephelyének megteremtése. Ennek érdekében vette meg az I. rendű alperes a L. utcai; majd miután kiderült, hogy ez nem alkalmas a telephely céljaira, az a.-i ingatlant.
- [14] Nem zárta ki az élettársi kapcsolat fennállását, hogy a felek a felperes szüleinek házában, egyetlen szobát használva éltek, emellett az I. rendű alperes akár naponta megfordult a szülei ingatlanában. Nyilatkozatukból ugyanis levezethető volt a szülőtől való különválás és az önálló életkezdés szándéka.
- [15] Az I. rendű alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokat – így az I. rendű alperes alkalmazottjának tanúvallomását is – megfelelően mérlegelte; a fellebbezés csupán annyiban volt alapos, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta az I. rendű alperes a.-i szomszéda

tanúvallomásának értékelését. A másodfokú bíróság ezt a mulasztást pótolta és megállapította: a tanú nem támasztotta alá az I. rendű alperesnek azt a tényállítást, hogy nem költözött a felpereshez, hanem a szüleivel lakott, mert a felek kapcsolatának jellegét érintően csupán feltételezésekbe bocsátkozott. Arra pedig nem terjedt ki a tanúvallomás, hogy milyen napszakban találkozott rendszeresen az I. rendű alperessel az a.-i ingatlanban.

- [16] A másodfokú bíróság a tanúvallomások mellett jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az I. rendű alperes tényelőadása nem volt következetes: első meghallgatásakor azt állította, hogy nem aludt a felperesnél és teherautói A.-n voltak, majd az ezzel ellentétes tartalmú tanúvallomások után a ny.-i ingatlan előtti parkolásának tényét elismerte. Megjegyezte azt is: az I. rendű alperes szüleinek tanúvallomása is a felperes előadását támasztották alá.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős közbenső ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatását kérte úgy, hogy az életközösség kezdő időpontja 2001. február 10. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, továbbá a régi Ptk. 685/A. §-t jelölte meg.
- [18] A jogerős közbenső ítélet a régi Pp. 164. § (1) bekezdését azért sérti, mert az elsőfokú bíróság a 9. sorszámú végzésében tévesen tájékoztatta a feleket akként, hogy az I. rendű alperest terhelte annak bizonyítása: az életközösség nem a felperes által meghatározott 2000. februárban kezdődött. A felperes állítását vitatta, ezért a felperesnek kellett volna bizonyítania az életközösség kezdő időpontját.
- [19] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése azért sérült, mert az eljáró bíróságok tévesen nem tulajdonítottak jelentőséget alkalmazottja és az a.-i szomszédja tanúvallomásának. A felperes szomszédai tanúvallomásának pedig indokolatlanul nagy hangsúlyt adtak annak ellenére, hogy azok még a felperes előadásával is ellentétben álltak.
- [20] Alkalmazottja tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy a munkakezdés időpontja reggel öt óra volt. Ezzel szemben az eljáró bíróságok a tanúvallomást azzal a tartalommal értékelték, hogy a munkakezdés időpontját a tanú reggel hat órában határozta meg. A másodfokú bíróság tévesen értékelte kevésbé hangsúlyosan a tanúvallomást azért, mert feltételes fogalmazásokat tartalmazott. A tanú ugyanis azt határozottan állította: amikor az a.-i ingatlanhoz érkezett, ő már a lakásból jött. Nem tulajdonított jelentőséget a másodfokú bíróság annak sem, hogy a tanúvallomás szerint kamionok járatása már megkezdődött, amikor a tanú az a.-i ingatlanhoz érkezett.
- [21] Az eljáró bíróságok tévesen tekintették a közös gazdálkodást alátámasztó körülménynek, hogy közös döntésük volt a felperes

munkaviszonyának megszüntetése. Nem vezette olyan szándék, hogy elfogja tartani a felperest, dolgoznia sem kell. A szorosabb kötődés érdekében valóban közös akarattal döntöttek abban, hogy a felperes ne B.-re járjon dolgozni, de abban nem, hogy többé ne vállaljon munkát.

- [22] Felperesi jövedelem és a szüleitől nem elkülönült gazdálkodás hiányában fogalmilag kizárt a közös háztartásuk. Tévesen értékelték közös gazdasági célként a L. utcai ingatlan megvásárlását is. Nem éltek közös háztartásban, nem gazdálkodtak közösen, így nem lehetett közösen elérendő gazdasági céljuk sem. Túlzott jelentőséget tulajdonítottak a felperes által bejelentett kívülálló tanúk nem ellentmondásmentes vallomásának; annak, hogy kifizette a tanulmányi szerződés megszüntetése miatt keletkezett 200.000 forint felperesi tartozást, továbbá annak, hogy a L. utcai ingatlant a felperes találta meg. Nem vették figyelembe, hogy az általa bejelentett tanúk nem csak feltételezéseket, hanem határozott állításokat is tettek; továbbá azt sem, hogy egyértelműen elmondta: milyen szándék vezérelte a felperesi tartozás kifizetésekor és a L. utcai ingatlan vételekor.
- [23] A jogerős közbenső ítélet a régi Pp. 221. § (1) bekezdését azért sérti, mert az eljáró bíróságok nem tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy a házasság felbontása iránti perben tett első személyes meghallgatásakor is úgy nyilatkozott, a házasságkötés előtt nem éltek élettársi kapcsolatban. Nem értékelték azt a kialakult gyakorlatot, hogy a kamionokat indulás előtt legalább fél óráig járatni kell. Ahhoz, hogy reggel öt órakor el tudjon indulni, a kamionok izzítását már fél öt körül el kellett kezdeni. Ezt a jogszabályi rendelkezést sérti az alkalmazottja, szomszédja és édesapja tanúvallomásának mellőzése is.
- [24] A régi Pp. 685/A. § azért sérült, mert az élettársi kapcsolat megállapításának konjunktív feltételei nem teljesültek: kizárólag az érzelmi kapcsolat ténye nem vitatott, a közös háztartásban való együttélés és a közös gazdálkodás nem bizonyított.
- [25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérte. A felülvizsgálati kérelem kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadta. A felülvizsgálati eljárásban azonban Kúria kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az eljáró bíróságok tettek-e iratellenes megállapítást és okszerűtlenül mérlegelték-e a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Ennek hiányában a Kúriát a jogerős ítélet megállapításai kötik, mert a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek. Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat jogszabálysértés nélkül mérlegelték. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelemben megismételte az élettársi kapcsolat létesítésére és annak kezdő időpontjára az első- és másodfokú eljárásban tett előadásait. Észrevételezte: az I. rendű alperes a 2018. október 17-i tárgyaláson (8. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal) úgy nyilatkozott, hogy együttélésük 2002 márciusában kezdődött. Ehhez képest nem következetes az a felülvizsgálati kérelme, amely szerint az életközösség kezdő időpontja 2001. február 10.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A Kúria a jogerős közbenső ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.

Kizárólag azt vizsgálta: az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapították-e meg azt, hogy a felek házasságkötésük előtt a régi Ptk. 685/A. §-ban szabályozott feltételeknek megfelelő élettársi kapcsolatban éltek.

- [27] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
Az I. rendű alperes megalapozatlanul állította a régi Pp. 164. § (1) bekezdés megsértését, amely szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A felperes a perben következetesen azt állította, hogy a házasságkötés előtt, 2000. februártól élettársi kapcsolatban éltek. Ezzel szemben az I. rendű alperes állítása az volt, hogy életközösségük a házasságkötés után, 2002. márciusban kezdődött (8. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal). Erre az I. rendű alperesi állításra tekintettel tájékoztatta az elsőfokú bíróság a feleket úgy a 9. sorszámú végzésében, hogy az I. rendű alperesnek kell bizonyítania a házassági életközösség kezdő időpontját és e körben azt, hogy az életközösség a házasságkötés után, 2002. márciusban kezdődött.
- [28] Az I. rendű alperes a 21. sorszámú előkészítő iratában előadását úgy módosította, hogy a házasságkötésük előtt nem éltek élettársi kapcsolatban és életközösségük a házasságkötéskor, 2001. február 10-én kezdődött annak ellenére, hogy ténylegesen csak 2002 áprilisában költöztek közös lakásba. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel a tájékoztatást úgy módosította, hogy a felperesnek kell bizonyítania a házasságkötést megelőző élettársi kapcsolat tényét és annak kezdő időpontját (26. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal). Ez a tájékoztatás maradéktalanul megfelel a régi Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltaknak.
- [29] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét alapvetően azzal indokolta, hogy a bizonyítékok mérlegelésének módjára alkalmazandó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt a jogerős ítélet megalapozatlan. A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság mérlegelése kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékok egybevetésére, és a maguk összességében való értékelésére. Mindezekből következtetés útján alakul ki a bíróság belső meggyőződése arról, hogy az ügyre vonatkozó tények valósak, illetve bizonyítottak-e vagy sem.
- [30] A régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Jogszabálysértésnek tekinthető a megalapozatlan ítélet meghozatala is. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás felderítetlen maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz. Következetes a Kúria ítélkezési gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a

Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (EBH 2006.1526., BH 1996.973.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; kizárólag az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.).

- [31] Az adott esetben a felülvizsgálati eljárásban kifogásolt tényállás megállapítása a feltárt bizonyítékok okszerű, teljes körű és hibátlan mérlegelésén alapul. Az eljárás bíróságok döntésüket minden körülményre, a bizonyítékok értékelésének módjára is kiterjedően meggyőzően megindokolták. Részletesen kifejtették, hogy a bizonyítékok mérlegelésénél milyen körülményeket vettek irányadónak, egyes bizonyítékoknak milyen okok miatt tulajdonítottak bizonyító erőt, más bizonyítékokat miért nem fogadtak el.
- [32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokolásának kiegészítésével mindkét, az I. rendű alperes által mellőzöttnek vélt tanúvallomást mérlegelte. Részletesen elemezte, hogy az arnóti szomszéd tanúvallomása miért nem alkalmas az I. rendű alperes tényelődadásának alátámasztására (jogerős ítélet 10. oldal első bekezdés) és kifejtette azt is, hogy miért nem alapos az alkalmazott tanúvallomásának értékelését támadó fellebbezési érvelése (jogerős ítélet 10. oldal második bekezdés).
- [33] A felülvizsgálati kérelem kizárólag annyiban alapos, hogy az eljárás bíróságok valóban tévesen értelmezték az I. rendű alperes alkalmazottjának tanúvallomását olyan tartalommal, hogy reggel hat órai munkakezdést állított. A tanú ugyanis azt adta elő, hogy „a munka felvételére általában reggel ötkor került sor” (19. sorszámú jegyzőkönyv 19. oldal). Ez azonban nem teszi kirívóan okszerűtlenné a tanúvallomás eljárás bíróságok általi mérlegelését, mert nem kizárt, hogy az I. rendű alperes a közúton 25 km távolságra lévő Ny.-ról már reggel öt óra előtt A.-ra érkezzen.
- [34] Az eljárás bíróságok által elvégzett és megfelelően indokolt bizonyíték mérlegelést nem teszi jogszabálysértővé önmagában az, hogy azzal az I. rendű alperes nem ért egyet. Kizárólag az lenne jogszabálysértő, és az tenné lehetővé a bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelését, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehetne jutni. Az I. rendű alperes érvelésével szemben azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokból egyáltalán nem vonható le az a következtetés, hogy a felek a vitatott időtartamban nem éltek közös háztartásban és nem gazdálkodtak közösen. A Kúria maradéktalanul egyetértett a jogerős ítéletben kifejtett okfejtéssel, ezért a helyes indokokra ezek megismétlése nélkül a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 254. § (3)

bekezdése alapján csak visszautal.

- [35] A régi Pp. 221. § (1) bekezdés szerint az ítélet indokolásában röviden kell előadni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.
- [36] Az eljáró bíróságok ennek a kötelezettségüknek maradéktalanul eleget tettek: a korábban kifejtettek szerint [ítélet 32. pontja] részletesen, a mérlegelés szempontjainak a kifejtésével értékelték az I. rendű alperes alkalmazottjának és arnóti szomszédjának a tanúvallomását. Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helyesnek tekintett indokolásában azt is kifejtette, hogy a közeli hozzátartozók tanúvallomásával szemben az ügyben miért tulajdonított nagyobb jelentőséget az érdektelen tanúk vallomásának (elsőfokú ítélet 6. oldal hatodik bekezdés). Az pedig, hogy az eljáró bíróságok mérlegelését az I. rendű alperes nem fogadja el, nem jelentheti az indokolási kötelezettség megsértését.
- [37] Az I. rendű alperes megalapozatlanul állította a régi Ptk. 685/A. § megsértését is, amely szerint az élettársi kapcsolat a közös háztartásban érzelmi és gazdasági közösségben (életközösségben) élő személyek között jön létre. Az eljáró bíróságok mindhárom feltétel egyidejű fennállását megállapították. Téves az I. rendű alperesnek az az érvelése, hogy a felperesi jövedelem hiánya és a felperes szüleitől nem elkülönült gazdálkodás fogalmilag kizárta a közös háztartásban való együttélésüket. A közös háztartás fennállásának megítélése az adott ügy sajátosságaitól függ. Önálló lakhatási lehetőséggel még nem rendelkező, a szülők által biztosított szívésségi lakáshasználat alapján együtt élő fiatal pár esetén a közös háztartás megállapítását nem zárja ki önmagában az, hogy a szülőkkel egy ingatlanban való egyúttlakás miatt a háztartás vezetésében együttműködnek a szülőkkel, hétvégenként együtt étkeznek, a lakásfenntartási költségeket közösen viselik.
- [38] Az eljáró bíróságok helytállóan értékelték a felek hosszú távú gazdasági együttműködésére utaló körülménynek, hogy a felperes szülei által biztosított ingyenes lakhatási lehetőséget kihasználva készültek az önálló közös életre; ennek a célnak az érdekében kerestek Ny.-n olyan ingatlant, ami alkalmas az I. rendű alperes teherautóinak tárolására is. Jogszabálysértés nélkül tekintették a közös jövőjüket alapjaiban meghatározó, gazdálkodásukat is befolyásoló döntésüknek azt is, hogy a tartós együttélésük biztosítása érdekében a felperes megszüntette a b.-i munkavégzéssel járó munkaviszonyát. A gazdasági közösség megítélésében nincs jelentősége annak a felülvizsgálati érvelésnek, hogy ez a döntés nem terjedt ki arra is: a felperes a jövőben nem létesít munkaviszonyt. Különösen azért nem, mert ténylegesen ez valósult

meg; a felperes nem létesített munkaviszonyt, megélhetésüket és gazdálkodásukat az I. rendű alperes vállalkozásából befolyt jövedelem biztosította.

- [39] A Kúria rámutat arra is, hogy a bírói gyakorlat szerint az esetek túlnyomó többségében – így az adott ügyben is – valamennyi feltétel: a közös háztartás, az érzelmi és gazdasági közösség együttesen jellemzi az együttélést, de önmagában egyik elem hiánya nem feltétlenül vezet az élettársi kapcsolat megállapíthatóságának hiányához. A vizsgált ügy sajátos körülményeitől függ, hogy egy-egy elem megléte vagy hiánya milyen jogi következményt von maga után. Az ítélkezési gyakorlat szerint önmagában nem a közös háztartás fennállásának és a közös háztartásban történő együttélésnek van jelentősége. Meghatározóbb, hogy a felek az összetartozás szándékával élnek-e együtt, illetve ez az érzelmi kapcsolat fennáll-e akkor is, amikor nem, vagy csak időlegesen élnek együtt (Kúria Pfv.II.20.385/2015.). Ebből az következik, hogy nem feltétlenül eredményezte volna az élettársi kapcsolat hiányát az sem, ha objektív körülmények: az I. rendű alperes munkavégzése, a korai munkakezdése és a kamionok parkolása megoldásának hiánya átmenetileg akadályozta volna az érzelmi és gazdasági közösségben lévő felek egy lakásban való együttélését.
- [40] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős közbenső ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási és anyagi jogszabályokat nem sérti, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [41] A Kúria közbenső ítéletét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül hozta meg.
- [42] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése értelmében viseli az általa lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket és köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

, 2020. szeptember 8.

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: